

existence pracující osoby, může býti nazýváno zaměstnáním hlavním, aniž v této relaci jest třeba, aby tu bylo současně i nějaké zaměstnání vedlejší.

Může pak jíti jen o to, zda právem uznal žal. úřad zaměstnání Františka Ř. u st-le za jeho zaměstnání hlavní, či zda jest jej pokládati za jeho zaměstnání vedlejší. Tu pak praví nař. rozhodnutí, že zaměstnání Františka Ř. u st-le bylo v kritické době jeho hlavním zaměstnáním a hlavním pramenem výživy, neboť byl v lomě zaměstnán po dobu asi 14 dní a nepracoval jen tehdy, když se měl podrobiti kontrole, a podpora v nezaměstnanosti nevystačila na výživu jeho čtyřčlenné rodiny. Tomuto odůvodnění vytýká stížnost, že odporuje duchu pojišťovacího zákona, neboť pro pojišťovací povinnost nerozhoduje ani úplata ani výše životních potřeb, nýbrž způsob pracovního výkonu bez ohledu na úplatu, a že příležitostné práce nejsou při neexistenci služební smlouvy podrobeny pojistné povinnosti bez ohledu na to, jak vysoko jsou tyto příležitostné práce honorovány, a bez ohledu, zda jsou nutny k opatření vyživovacích nákladů. Z tohoto obsahu stížnosti jest zřejmo, že proti hořejším důvodům nař. rozhodnutí brojí stížnost, jakoby jimi žal. úřad zaměstnání Františka Ř. u st-le upíral charakter zaměstnání příležitostného, ač ve skutečnosti jimi žal. úřad popřel charakter zaměstnání vedlejšího. Jdou proto zmíněné vývody stížnosti mimo obsah nař. rozhodnutí a netřeba se jimi zabývat.

Č. 11.205.

Stavební právo (Morava): I. Podle § 28 mor. stav. ř. podléhá stav. povolení, zřídí-li vlastník pozemku nové hrazení při veřejné cestě na místo odstraněného hrazení starého. — II. Zřízení ohrady nové nebo pouhá oprava ohrady stávající? — III. Vydání demoličního rozkazu není na překážku, že od provedení stavby zřízené bez povolení uplynul již delší čas. — IV. Povolení stav. úřadu ke zřízení hrazení při veřejné cestě není nahrazeno povolením silniční správy.

(Nález ze dne 11. dubna 1934 č. 7110.)

V ě c: Bernard M. v O. proti zemskému úřadu v Brně o odstranění plotu.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Manželé Bernard a Anna M. podali proti výměru městského úřadu v O. ze dne 1. prosince 1929, jímž byli vyzváni, aby požádali za stavební povolení ke zřízení plotu postaveného při veřejné cestě č. parc. 741, stížnost k témuž městskému úřadu, ve které namítali, že plot, o který se jedná, byl nově zřízen již v r. 1921, a to na témž místě, kde stál plot dřívější, a že tudíž nejedná se o nějakou novou stavbu, vyžadující stavebního povolení. Dále podotkli, že zřízení kamenného podstavce stalo se se svolením silničního výboru

O stížnosti této provedl městský úřad stavební komisi; stavební komise prohlásila, že není možno připustiti, aby cesta obecní, při které plot byl zřízen, byla při svém vyústění do okresní silnice zúžována, a že tudíž Bernardu a Anně M. se ukládá, aby obecní cestu č. 741 do 14ti dnů uvedli do dřívějšího stavu.

Proti tomuto příkazu stavební komise podali svrchu uvedení manželé rovněž stížnost, kterou obecní zastupitelstvo ve své schůzi dne 16. ledna 1930 zamítlo, prohlásivši, že setrvává na usnesení místní stavební komise z 23. prosince 1929.

Rekurs, který manželé M. proti tomuto usnesení podali na okresní úřad v Šumperku, byl tímto úřadem zamítnut z těchto důvodů: Jak rekurenti sami ve svém odvolání uvádějí, zřídili podél obecní cesty č. 741 kat. obce O. v r. 1921 na místě starého plotu plot nový. Podle ustanovení § 28 odst. 1 mor. stav. ř. jest ke zřízení plotu podél veřejné cesty třeba povolení stav. úřadu I. stolice, t. j. starosty obce. Poněvadž se rekurenti nemohou vykáhati stavebním povolením stav. úřadu I. stolice, t. j. starosty obce v O., zamítl okr. úřad jejich odvolání jako neodůvodněné, aniž se zabýval dalšími jejich námitkami.

Proti tomuto rozhodnutí podali manželé M. odvolání k zem. úřadu v Brně, který nař. rozhodnutím odvolání zamítl.

O stížnosti bylo takto uvažováno:

Především dlužno konstatovati, jaký je obsah rozhodnutí stav. úřadu I. stolice, jež nař. rozhodnutím bylo potvrzeno. Výměrem stav. úřadu I. stolice byl st-l nejprve vyzván, aby do 14 dnů vyžádal si dodatečné stav. povolení pro nově postavené hrazení při obecní cestě č. 741 a když st-l proti tomuto vyzvání podal stížnost, tvrdě, že stav. povolení není po zákonu zapotřebí, bylo mu uloženo, aby uvedenou cestu, poněvadž je plotem při vyústění do okr. silnice zúžována, uvedl do dřívějšího stavu.

Rozhodnutím stav. úřadu I. stolice nebylo tedy st-li nařízeno, aby uvedl plot do dřívějšího stavu, nýbrž pouze, aby uvedl do dřívějšího stavu obecní cestu, jež nově postaveným plotem byla zúžena. V tom je ovšem obsažen příkaz k odstranění plotu, pokud toho je zapotřebí, aby zmíněná cesta byla uvedena do dřívějšího stavu, není v tom však obsažen příkaz ke znovuzřízení plotu. Šlo tu tedy o demoliční rozkaz k odstranění plotu.

Rozkaz tento opřel žal. úřad o předpis § 129 odst. 4 mor. stav. řádu (zákon č. 64/1894 z. z. mor. ve znění zák. č. 44/1914 z. z. mor.), podle něhož stav. úřad jest oprávněn naříditi, aby stavby, které byly provedeny bez povolení stav. úřadu, byly částečně neb úplně zbourány, jestliže a pokud se dodatečné povolení ke stavbě nevymůže. Žal. úřad potvrdiv demoliční příkaz, nižší stolicí vydaný, vyhověl i tomuto naposled citovanému ustanovení zákonnému, neboť větou v 6. odst. svých důvodů, počínající slovy: »Vy jste však na druhé straně zavázáni . . .«, dal zřetelně najevo, že demoliční příkaz ztratí svůj právní účinek, bude-li získáno pro sporný plot dodatečné stav. povolení.

Stížnost namítá ovšem proti demoličnímu příkazu, že zřízení předmětného plotu nepodléhalo vůbec stav. povolení, a že tudíž nešlo o stavbu, která byla protiprávně bez stav. povolení provedena, ježto dotčený plot byl prý postaven na tomže místě, kde stál plot starý, a kromě toho nešlo o zřízení plotu nového, nýbrž pouze o opravu plotu starého, záležející v nahrazení prohnílych tyček a latí tyčkami a latěmi novými, při čemž základní sloupky zůstaly v původním stavu.

Nss nemohl tyto výtky uznati důvodnými.

Podle § 28 mor. stav. ř. jest mimo jiné zapotřebí povolení stav. úřadu také tehdy, má-li se zříditi ohrada na straně veřejné třídy, ulice, náměstí neb cesty. Podléhá tedy stav. povolení každé zřízení ohrady na straně veřejné třídy, ulice, náměstí neb cesty, nikoli však pouhá oprava ohrady již stávající, jako jest tomu při budovách, u kterých je podle cit. zák. ustanovení zapotřebí stav. povolení i tehdy, mají-li se na nich provésti podstatné opravy nebo změny. Otázka je tudíž, jde-li skutečně o zřízení nové ohrady a nikoliv pouze o opravu ohrady na témže místě již existující. Při tom je samo o sobě nerozhodné, zda na místě, kde ohrada se zřizuje, dříve již hrazení stálo, nýbrž rozhodno jest, zda zřizuje se hrazení nové, či zda staré po právu již existující hrazení se pouze opravuje. Podléhá tedy stav. povolení i zřízení hrazení nového po odstranění hrazení starého, nikoli však pouhá oprava existujícího dosud hrazení starého.

Bezpodstatná jest tedy námitka stížnosti, jež se snaží dovoditi, že stav. povolení nebylo v daném případě proto zapotřebí, poněvadž nové hrazení zřízeno bylo na tomže místě a z téhož materiálu, jako bylo odstraněné hrazení staré, neboť i v tom případě měl by st-l zapotřebí stav. povolení.

Zbývá proto jen námitka, že nešlo o zřízení ohrady nové, nýbrž jen o opravu existující ohrady staré. Žal. úřad usoudil z vlastních projevů st-le, že v daném případě nešlo o pouhou opravu, nýbrž o postavení nového plotu. Uváží-li se, že st-l (společně s druhou stranou na řízení adm. zúčastněnou) uvedl ve své stížnosti proti výzvě k vyžádání si stav. povolení mimo jiné, že provedeno bylo zřízení kamenného podstavce plotu se schválením silničního výboru, v rekursu pak na okr. úřad, že dřívější plot byl odstraněn a zůstal odstraněn asi po dobu 14 dnů, což bylo opakováno i v odvolání na žal. úřad, nutno uznati, že žal. úřad mohl právem dospěti z těchto skutečností k závěru, že dřívější plot nebyl pouze opraven, nýbrž nově zřízen. Nelze tedy nalézt ani vady řízení ani nezákonnosti v tom, že úřad, maje pro to ve vlastních prohlášeních st-lových dostatečný podklad, vzal za prokázáno, že plot starý byl odstraněn a na jeho místě nový plot zřízen, a že toto dílo právně kvalifikoval jako zřízení ohrady, jež podle § 28 stav. ř. vyžaduje stav. povolení.

St-l ve svém rekursu k žal. úřadu arci tvrdil, že i zřízení plotu nového na místě plotu starého je toliko opravou plotu, pro niž není zapotřebí stav. povolení, avšak tento názor jeho je, jak svrchu uvedeno, právně mylný, a spočívá na nesprávném rozlišování pojmů zřízení ohrady a opravy ohrady.

Tvrzení stížnosti, že plot byl zřízen již v r. 1921 a že teprve v r. 1929 došlo k zákroku úřadu, jest především v odporu se spisy, neboť úřad — jak je ze spisů patrné — zakročil již dříve proti st-li a to již v r. 1926; než i kdyby bylo pravda, že demoliční rozkaz byl proti st-li vydán teprve po osmi letech, nečinila by okolnost ta vydání rozkazu toho nezákonným, poněvadž podle § 129 mor. stav. řádu nezáleží na tom, jak dlouhý čas uplynul od provedení stavby bez povolení zřízené do vydání rozkazu demoličního.

Rovněž okolnost, že st-l k postavení plotu vymohl si povolení silniční správy, je pro otázku demolice stavby bez stav. povolení zřízené bezvýznamná, neboť povolení silniční správy nemůže nahraditi povolení stavební, předepsané stav. řádem.

Č. 11.206.

Zaměstnanci veřejní: * Došlo-li k tomu, že se pobyt dítěte, meškajícího mimo otcovu domácnost za účelem školního vzdělání, prodloužil i na dobu školních prázdnin z důvodů úsporných, nepozbývá tím pobyt ten své povahy dočasnosti ve smyslu § 12 odst. 8 plat. zák. č. 103/1926 Sb.

(Nález ze dne 11. dubna 1934 č. 7318.)

P r e j u d i k a t u r a: srov. Boh. A. 10091/32.

V ě c: Emanuel L. v S. (adv. Dr Viktor Svoboda z Prahy) proti ministerstvu financí o činné.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: St-l, inspektor II. tř. finanční stráže v R. na Slov., podáním ze 6. září 1931 žádal, aby mu bylo od 1. července 1931 i nadále poukazováno činné podle skupiny míst C, jež mu bylo po dobu od 1. září 1930 do 30. června 1931 přiznáno výměrem gfř v Bratislavě z 24. října 1930, jelikož jest i nadále nucen vydržovati svou dceru mimo služební bydliště za účelem návštěvy školy ve S. na Mor., neboť v obci R. není školy s vyučovacím jazykem státním.

Gfř v Bratislavě výměrem z 21. října 1931 nevyhovělo žádosti st-lově, poněvadž na takové činné nemá nároku z těchto důvodů: »Zaměstnanci s činným skupiny míst D přísluší podle § 12 odst. 8, resp. § 28 odst. 2 plat. zák., resp. vynesení min. fin. z 26. září 1927 činné podle skupiny míst C, 1. zdržuje-li se jeho dítě za účelem školního vzdělání v jiném místě, než otcově bydlišti, 2. žije-li s ním dítě (zřejmě mimo dobu, ve které za účelem vzdělání jest nuceno bydleti odděleně) ve společné domácnosti, 3. je-li nucen dítě za účelem vzdělání na bytě vydržovati. Jest nutné, aby byly splněny veškeré podmínky, které zakládají nárok na činné podle skupiny míst C, tedy také podmínka, že dítě musí žiti mimo dobu, ve které za účelem vzdělání jest nuceno žiti odděleně, s otcem ve společné domácnosti. Prokázal jste